

30 Oktober 2015
30 October 2015
P.U. (A) 256

WARTA KERAJAAN PERSEKUTUAN

*FEDERAL GOVERNMENT
GAZETTE*

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI
(KERAJAAN REPUBLIK SLOVAK) 2015

*DOUBLE TAXATION RELIEF
(THE GOVERNMENT OF THE SLOVAK REPUBLIC)
ORDER 2015*

DISIARKAN OLEH/
PUBLISHED BY
JABATAN PEGUAM NEGARA/
ATTORNEY GENERAL'S CHAMBERS

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN REPUBLIK SLOVAK) 2015

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Slovak) 2015**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Slovak dengan tujuan untuk memberikan pelepasan daripada cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Slovak (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat bahawa perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL
(Perenggan 2)

**PERJANJIAN
ANTARA
KERAJAAN MALAYSIA
DENGAN
KERAJAAN REPUBLIK SLOVAK
BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN
PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL MENGENAI
CUKAI ATAS PENDAPATAN**

**KERAJAAN MALAYSIA
DAN
KERAJAAN REPUBLIK SLOVAK**

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

PERKARA 1

ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

PERKARA 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara cukai atas pendapatan itu dilevikan.
2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan atas jumlah pendapatan atau atas unsur pendapatan, termasuk cukai atas laba dari pemberian hakmilik harta alih atau harta tak alih.
3. Cukai yang sedia ada yang menjadi subjek Perjanjian ini ialah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan

(ii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Republik Slovak, cukai atas pendapatan

(kemudian daripada ini disebut “cukai Slovakia”).

4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka.

PERKARA 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:
- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan subtanah perairan wilayah itu, dan ruang udara di atas kawasan itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan subtanah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan dan bidang kuasa bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasi sumber asli, sama ada hidup atau tidak hidup;

- (b) istilah “Republik Slovak” ertinya Republik Slovak dan, digunakan dalam ertikata geografi, bererti wilayahnya, dalam mana Republik Slovak menjalankan hak kedaulatan dan bidang kuasa, mengikut peruntukan undang-undang antarabangsa;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Republik Slovak, sebagaimana yang konteksnya menghendaki;
- (d) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, sesuatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan” terpakai bagi maksud sesuatu perniagaan yang dijalankan;
- (g) istilah “perusahaan Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang mempunyai kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang yang sah di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan yang memperoleh tarafnya sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;

- (i) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh suatu perusahaan Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat di dalam Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (j) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;
dan
 - (ii) dalam hal Republik Slovak, Kementerian Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;
2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara Pejanji itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara Pejanji itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara Pejanji itu.

PERKARA 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara Pejanji itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, pemastautinannya, tempat pengurusannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan termasuklah

juga Negara Pejanji itu, mana-mana subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti berikut:
 - (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara Pejanji yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
 - (b) jika Negara Pejanji di mana pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara Pejanji di mana dia merupakan rakyat;
 - (d) jika dia rakyat atau bukan rakyat kedua-dua Negara Pejanji, pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui perjanjian bersama.
3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang selain seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka orang itu hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara Pejanji yang tempat pengurusan efektifnya terletak.

PERKARA 5
ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhan atau sebahagiannya.
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah khususnya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu bengkel; dan
 - (f) suatu lombong, telaga minyak atau gas, suatu kuari, atau mana-mana tempat pengeluaran sumber asli yang lain.
3. Suatu tapak bangunan, suatu pembinaan, pemasangan atau projek pemasangan menjadi suatu establismen tetap hanya jika ia kekal lebih dari 12 bulan.
4. Suatu perusahaan Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai suatu establishmen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika perusahaan itu menjalankan aktiviti penyeliaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu selama lebih dari 6 bulan dalam tempoh dua belas bulan berhubung dengan tapak bangunan atau pembinaan, pemasangan atau projek pemasangan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

5. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyelenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan;
 - (c) penyelenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
 - (d) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
 - (e) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
 - (f) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi mana-mana gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu terhasil daripada gabungan ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.
6. Walau apa pun peruntukan diperenggan 1 dan 2, jika seseorang - selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai - bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang

mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, jika orang itu:

- (a) mempunyai, dan lazimnya menjalankan di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang itu terhadap kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 5 yang, jika dijalankan melalui tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap itu suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau
 - (b) tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyelenggarakan di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu yang daripadanya dia biasa memenuhi tempahan bagi pihak perusahaan itu.
7. Suatu perusahaan tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji hanya kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, di mana orang itu bertindak dalam perjalanan biasa perniagaan mereka.
8. Hakikat bahawa suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

PERKARA 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji di mana harta itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber asli yang lain; kapal dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah terpakai juga bagi pendapatan daripada harta tak alih suatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

PERKARA 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan suatu perusahaan Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di

Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan sebagaimana yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika suatu perusahaan Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, maka hendaklah di setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan penuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud establismen tetap itu, termasuk perbelanjaan pentadbiran eksekutif dan am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Jika maklumat yang sedia ada tidak mencukupi bagi pihak berkuasa berwibawa untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara Pejanji itu berhubungan dengan penentuan tanggungan cukai seseorang membuat suatu anggaran oleh pihak berkuasa berwibawa, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat yang dibenarkan oleh maklumat yang tersedia bagi pihak berkuasa berwibawa, mengikut prinsip Perkara ini.
5. Setakat yang menjadi kebiasaan di Negara Pejanji untuk menentukan keuntungan yang dikaitkan dengan establismen tetap atas dasar pembahagian

jumlah keuntungan perusahaan itu kepada bahagian yang lain, tidak ada apa-apa dalam perenggan 2 boleh menghalang Negara Pejanji itu daripada menentukan keuntungan yang akan dikenakan cukai atas pembahagian sedemikian sebagaimana biasa. Cara pembahagian yang diterima pakai hendaklah, walau bagaimanapun, merupakan keputusan yang mengikut prinsip yang termaktub dalam Perkara ini.

6. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.
7. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.
8. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidak akan terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

PERKARA 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan sesuatu perusahaan Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi perkongsian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperoleh oleh sesuatu perusahaan Negara Pejanji melalui penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

PERKARA 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika--
 - (a) suatu perusahaan Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau
 - (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berlainan daripada yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dikenakan cukai dengan sewajarnya.
2. Jika sesuatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan suatu perusahaan Negara Pejanji itu - dan mengenakan cukai dengan sewajarnya - keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara kedua-dua perusahaan bebas, maka Negara Pejanji yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan di dalam Negara Pejanji itu ke atas keuntungan itu jika pelarasan itu dianggap wajar oleh Negara Pejanji yang satu lagi itu. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada

peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

PERKARA 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi:
 - (a) 0 peratus daripada jumlah kasar dividen itu jika pemunya benefisial itu ialah suatu syarikat (selain suatu perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 10 peratus daripada modal syarikat yang membayar dividen bagi tempoh yang berterusan sekurang-kurangnya selama 12 bulan.
 - (b) 5 peratus daripada jumlah kasar dividen dalam semua hal lain.

Perenggan ini tidaklah menjejaskan pencukaaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan yang lain yang tertakluk kepada layanan pencukaaian yang sama sebagaimana

pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara Pejanji yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, atau menjalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak dalamnya, dan pemegangan berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara Pejanji yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu, walaupun jika dividen itu dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

PERKARA 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar bunga itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji itu jika ianya diperoleh dan pemunya benefisialnya ialah:
 - (a) dalam hal Malaysia:
 - (i) Kerajaan Persekutuan Malaysia
 - (ii) Kerajaan Negeri;
 - (iii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iv) badan berkanun;
 - (v) Bank Negara Malaysia; dan
 - (vi) Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank);
 - (b) dalam hal Republik Slovak:
 - (i) Kerajaan Republik Slovak
 - (ii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) badan berkanun;
 - (iv) Národná banka Slovenska (the National Bank of Slovakia)
 - (v) EXIMBANKA SR (Export-Import Bank of the Slovak Republic)

(vi) Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s..

4. Istilah “badan berkanun” bermaksud, mana-mana badan kerajaan yang ditubuhkan di bawah suatu undang-undang Negara Pejanji hanya untuk melaksanakan fungsi-fungsi kerajaan, selain daripada aktiviti perniagaan, sebagaimana yang ditetapkan di bawah undang-undang Negara Pejanji itu.
5. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan melalui gadaai janji atau tidak dan sama ada mempunyai hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuk premium dan hadiah yang disertakan dengan sekuriti, bon atau debentur itu. Caj penalti kerana pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.
6. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
7. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengan keberhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat

kegiatan tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara di mana establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

8. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga itu, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang kerananya bunga itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tiada hubungan yang sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

PERKARA 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuk filem sinematograf, dan filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen, dan lain-lain cara untuk menyalin semula gambar atau bunyi, apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, perisian komputer atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan,

kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik (termasuk kapal, pesawat udara dan kontena), atau bagi maklumat (kepandaian) berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengan royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara di mana establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti itu, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain dalam Perjanjian ini.

PERKARA 13**FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIKAL**

1. Fi bagi perkhidmatan teknikal yang diterbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknikal yang dijalankan di Negara Pejanji itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji itu, di mana fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 5 peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknikal itu.
3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknikal” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknikal, pengurusan atau khidmat rundingan.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, atau menjalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari pusat kegiatan tetap yang terletak dalamnya, dan fi bagi perkhidmatan teknikal itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Fi bagi perkhidmatan teknikal hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah pemastautin Negara Pejanji itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau suatu pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu telah dilakukan, dan fi bagi perkhidmatan teknikal sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknikal itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji di mana establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah fi bagi perkhidmatan teknikal yang dibayar melebihi, bagi apa-apa jua pun sebab, jumlah yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

PERKARA 14

LABA MODAL

1. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik syer yang terbit lebih daripada 50 peratus daripada nilainya secara langsung atau tidak langsung daripada harta tak alih yang terletak dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

3. Laba daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi, atau harta alih yang berkenaan dengan suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan perkhidmatan persendirian bebas, termasuk apa-apa laba daripada pemberian hakmilik establismen tetap itu (secara tunggal atau berserta keseluruhan perusahaan) atau pusat kegiatan tetap itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
4. Laba daripada pemberian hakmilik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa, atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal, atau pesawat udara sedemikian, hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji di mana pemberi hakmilik itu ialah pemastautin.
5. Laba daripada pemberian hakmilik apa-apa harta selain yang disebut dalam perenggan 1, 2, 3 dan 4, hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji di mana pemberi hakmilik itu ialah pemastautin.

PERKARA 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 13, pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu melainkan jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia untuknya di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan aktiviti. Jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap, pendapatan itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu tetapi hanya sekian banyak daripada pendapatan itu yang dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti bebas ahli perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

PERKARA 16

PENDAPATAN PEKERJAAN

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19 dan 20, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan dalam Perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu jika:
 - (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, satu majikan yang bukan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu; dan
 - (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana perusahaan itu adalah pemastautin.

PERKARA 17

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh seorang pemastautin Negara Pejanji atas sifatnya sebagai seorang anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

PERKARA 18

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16, pendapatan yang diperoleh oleh seorang pemastautin Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, seniman radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang dijalankan sedemikian di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara Pejanji itu adalah secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya dibiayai oleh dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Dalam hal yang sedemikian, pendapatan atau keuntungan itu dicukai hanya di Negara Pejanji di mana seniman atau ahli sukan itu ialah pemastautin.

PERKARA 19

PENCEN

Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 20, pencen dan saraan seumpamanya yang lain yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan lampau hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.

PERKARA 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara Pejanji itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.

(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara Pejanji itu dan individu itu ialah pemastautin Negara Pejanji itu yang:

- (i) merupakan rakyat Negara Pejanji itu: atau

- (ii) tidak menjadi pemastautin Negara Pejanji itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara Pejanji itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.
- (b) Walau bagaimanapun, pencen itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu ialah pemastautin, dan rakyat, Negara Pejanji itu.
3. Peruntukan Perkara 16, 17, 18 dan 19 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain atau pencen berkaitan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

PERKARA 21

PELAJAR

Bayaran yang diterima oleh seorang pelajar atau perantis perniagaan yang atau telah sebaik sebelum melawat suatu Negara Pejanji, adalah seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan berada di Negara Pejanji yang mula-mula disebut semata-mata bagi tujuan pendidikannya atau latihannya yang diterima bagi maksud saraan, pendidikan atau latihan tidak boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji itu, jika bayaran sedemikian diperoleh daripada sumber luar daripada Negara Pejanji itu.

PERKARA 22

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan seorang pemastautin Negara Pejanji, dari mana jua diperolehi, yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.
2. Peruntukan perenggan 1 tidaklah terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, adalah pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, atau melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, butiran pendapatan seorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini dan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

PERKARA 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Slovakia yang kena dibayar di bawah undang-undang Republik Slovak dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Republik Slovak hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai

Malaysia yang kena dibayar berkaitan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian ialah dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Republik Slovak kepada syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia dan yang memiliki tidak kurang daripada 10 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Slovakia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.

2. Dalam hal Republik Slovak, pencukaian dua kali hendaklah dielakkan seperti berikut:
 - a) Republik Slovak, apabila mengenakan cukai ke atas pemastautinnya, boleh masukkan dalam asas cukai dimana cukai sedemikian dikenakan ke atas butiran pendapatan mengikut peruntukan dalam Perjanjian ini boleh juga dikenakan cukai di Malaysia, tetapi akan membenarkan sebagai potongan daripada jumlah cukai yang dihitung berdasarkan satu jumlah bersamaan dengan cukai dibayar di Malaysia.
 - b) potongan itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai kena dibayar di Republik Slovak, sebagaimana yang dihitung sebelum potongan diberi, yang bersesuaian dengan pendapatan, mengikut peruntukan dalam Perjanjian ini, boleh dikenakan cukai di Malaysia.
3. Bagi maksud perenggan 2, istilah “cukai dibayar di Malaysia” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia yang sepatutnya, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, telah dibayar atas apa-apa pendapatan yang diperoleh daripada sumber di Malaysia jika pendapatan itu tidak dikenakan cukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut peruntukan Perjanjian ini dan bagi insentif khas di bawah undang-undang Malaysia bagi penggalakan pembangunan ekonomi Malaysia yang berkuat kuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau mana-mana

peruntukan lain yang boleh kemudiannya dimasukkan dalam pengubahsuaian, atau sebagai tambahan kepada undang-undang Malaysia, setakat yang undang-undang itu dipersetujui oleh pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji sebagai sebahagian besarnya bersifat serupa.

PERKARA 24

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak tertakluk kepada Negara Pejanji yang satu lagi bagi apa-apa pencukaaian atau kehendak yang berkaitan dengannya, yang lain atau lebih membebaskan daripada pencukaaian dan kehendak yang berkaitan dengan rakyat Negara Pejanji yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama, terutamanya berkaitan dengan pemastautinan, adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
2. Orang yang tidak sah taraf kenegaraan yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji tidak tertakluk kepada apa-apa pencukaaian atau kehendak yang berkaitan dengannya di mana-mana Negara Pejanji, yang lain atau lebih membebaskan daripada pencukaaian dan kehendak yang berkaitan di mana rakyat Negara Pejanji berkenaan dalam keadaan yang sama, terutamanya berkaitan dengan pemastautinan, adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
3. Pencukaaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dikenakan secara kurang baik di Negara Pejanji yang satu lagi itu daripada pencukaaian yang dikenakan ke atas perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, relif dan pengurangan bagi maksud pencukaaian berdasarkan status sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan kepada pemastautinnya sendiri.

4. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 8 Perkara 11, atau perenggan 6 Perkara 12, terpakai, bunga, royalti dan perbelanjaan lain yang dibayar oleh suatu perusahaan Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah, bagi maksud menentukan keuntungan yang boleh dikenakan cukai bagi perusahaan itu, dipotong di bawah syarat-syarat yang sama seolah-olah ia telah dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
5. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah tertakluk di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang lain atau lebih membebankan daripada pencukaaian dan kehendak berkaitan yang kepadanya perusahaan seumpamanya yang lain bagi Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

PERKARA 25

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang menganggap bahawa tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara Pejanji itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji di mana dia merupakan pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada Negara Pejanji yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun daripada pemberitahuan

pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan dalam Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walaupun terdapat apa-apa had masa dalam undang-undang domestik Negara Pejanji itu.
3. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh berunding bersama bagi menghapuskan pencukaaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain bagi maksud mencapai persetujuan bagi maksud perenggan yang terdahulu.

PERKARA 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar apa-apa maklumat yang dijangkakan berkaitan bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau bagi pentadbiran atau penguatkuasaan undang-undang domestik berkenaan dengan semua jenis cukai dan juga pengenaan bagi pihak Negara Pejanji, atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan setakat mana pencukaaian di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian itu. Pertukaran maklumat ini tidak disekat oleh Perkara 1 dan 2.

2. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji di bawah perenggan 1 hendaklah dianggap sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah dizahirkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan penaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan pemutusan rayuan berhubung dengan cukai yang disebut dalam perenggan 1, atau pengawasan tentang di atas. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh menzahirkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.
3. Peruntukan dalam perenggan 1 dan 2 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:
 - a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - c) untuk membekalkan maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat yang penzahirannya akan bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*).
4. Jika maklumat yang diminta oleh suatu Negara Pejanji mengikut Perkara ini, Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah menggunakan langkah-langkah pengumpulan maklumatnya untuk mendapatkan maklumat yang diminta, walaupun Negara yang satu lagi itu tidak memerlukan maklumat itu bagi maksud pencukaiannya sendiri. Obligasi yang terkandung dalam ayat yang terdahulu

adalah tertakluk kepada pengehadan dalam perenggan 3 tetapi pengehadan itu tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana ia tiada kepentingan domestik mengenai maklumat itu.

5. Peruntukan perenggan 3 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana maklumat itu dipegang oleh bank, institusi kewangan lain, penama atau seseorang yang bertindak atas sifat agensi atau fidusiari atau kerana ia berkaitan dengan kepentingan pemunyaan seseorang.

PERKARA 27

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

PERKARA 28

PERMULAAN KUAT KUASA

Perjanjian ini hendaklah diluluskan mengikut prosidur perundangan dalaman bagi kedua-dua Negara Pejanji dan hendaklah mula berkuat kuasa 60 hari dari tarikh terima yang terkemudian nota diplomatik yang mengesahkan bahawa prosidur perundangan dalaman telah dipatuhi. Peruntukan dalam Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa:

- (a) di Malaysia, berkenaan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (b) di Republik Slovak:

- (i) dikenakan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (ii) dikenakan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

PERKARA 29

PENAMATAN

1. Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh yang tidak terbatas sehingga ditamatkan oleh salah satu Negara Pejanji.
2. Mana-mana Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik dengan memberikan notis penamatan, sekurang-kurangnya enam bulan sebelum berakhir mana-mana tahun kalendar yang mengikuti selepas tempoh sekurang-kurangnya lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah berhenti berkuat kuasa:
 - (a) di Malaysia, dikenakan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
 - (b) di Republik Slovak:

- (i) berkeenaan dengan cukai yang ditahan pada sumbernya, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis penamatan itu diberikan;
- (ii) berkeenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis penamatan itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Putrajaya pada 25 hari bulan Mei 2015, setiap satu dalam bahasa Melayu, Slovakia dan Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

**BAGI PIHAK
KERAJAAN MALAYSIA**

**BAGI PIHAK
KERAJAAN REPUBLIK SLOVAK**

Dibuat 15 Oktober 2015
[Perb: 0.6869/29 JLD.2 (SK.4); PN(PU2)80A/XX]

DATO' SERI AHMAD HUSNI BIN MOHAMAD HANADZLAH
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di hadapan Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE SLOVAK REPUBLIC) ORDER
2015

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Slovak Republic) Order 2015**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Slovak Republic with a view to affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Slovak tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

**AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE SLOVAK REPUBLIC
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

**THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE SLOVAK REPUBLIC**

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

ARTICLE 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.
3. The existing taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;

(hereinafter referred to as "Malaysian tax");

(b) in the Slovak Republic, the tax on income

(hereinafter referred to as "Slovak tax").

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

ARTICLE 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term "Malaysia" means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and the airspace above such areas, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights and jurisdiction for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (b) the term "Slovak Republic", means the Slovak Republic and, used in a geographical sense, means its territory, within which the Slovak Republic exercises its sovereign rights and jurisdiction, in accordance with the rules of international law;

- (c) the term “a Contracting State” and “the other Contracting State” means Malaysia or the Slovak Republic, as the context requires;
- (d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
- (e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
- (g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (h) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;

and

- (ii) in the case of the Slovak Republic, the Ministry of Finance or its authorised representative.
- 2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Contracting State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that Contracting State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Contracting State.

ARTICLE 4

RESIDENT

- 1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that Contracting State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that Contracting State, any political subdivision, local authority or a statutory body thereof.
- 2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in

either Contracting State, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State of which he is a national;

(d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

ARTICLE 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

(a) a place of management;

(b) a branch;

(c) an office;

(d) a factory;

- (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site, a construction, installation or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.
 4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other Contracting State for more than 6 months within any twelve month period in connection with a building site or a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other Contracting State.
 5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
- 6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in one of the Contracting States on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise if the person:
 - (a) has, and habitually exercises in the first-mentioned Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
 - (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned Contracting State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise.
- 7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that Contracting State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other Contracting State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall apply also to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other Contracting State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that Contracting State relating to the determination of the tax liability of a person by the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.

5. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
6. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
7. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by an enterprise of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that Contracting State and taxes accordingly profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other Contracting State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned Contracting State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other Contracting State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 percent of the capital of the company paying the dividends for an uninterrupted period of at least 12 months;
 - (b) 5 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base

situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other Contracting State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Contracting State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other Contracting State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Contracting State.

ARTICLE 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that Contracting State provided it is derived and beneficially owned by:
 - a) in the case of Malaysia:
 - (i) the federal government of Malaysia

- (ii) the governments of the states;
- (iii) the local authorities;
- (iv) the statutory bodies;
- (v) the Bank Negara Malaysia; and
- (vi) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank);

b) in the case of the Slovak Republic:

- (i) the Government of the Slovak Republic;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the statutory bodies,
- (iv) Národná banka Slovenska (the National Bank of Slovakia);
- (v) EXIMBANKA SR (Export-Import Bank of the Slovak Republic);
- (vi) Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s..

4. The term “statutory body” means any governmental body established in accordance with the legislation of a Contracting State solely for the purposes of carrying out governmental functions, other than business activities, as stipulated in the laws of that Contracting State.
5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the

debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

ARTICLE 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting, and other means of image or sound reproduction, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, software, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment (including ships, aircraft and containers) or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15 as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this

Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

ARTICLE 13

FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such fees for technical services performed in a Contracting State may also be taxed in the Contracting State, in which they arise, and according to the laws of that Contracting State, but where the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the fees for technical services.
3. The term "fees for technical services" as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personnel services from a fixed base situated therein, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

ARTICLE 14

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares deriving more than 50 per cent of their value, directly or indirectly, from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting

State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), or of such fixed base may be taxed in that other Contracting State.

4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships, or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the alienator is a resident.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Article 13, income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that Contracting State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.
2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 16

EMPLOYMENT INCOME

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that Contracting State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned Contracting State if:
 - (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other Contracting State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other Contracting State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the enterprise is a resident.

ARTICLE 17

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

ARTICLE 18

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that Contracting State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof. In such a case, the income or profits is taxable only in the Contracting State in which the artiste or the sportsman is a resident.

ARTICLE 19

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that Contracting State.

ARTICLE 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that Contracting State.
- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that Contracting State and the individual is a resident of that Contracting State who:
 - (i) is a national of that Contracting State, or
 - (ii) did not become a resident of that Contracting State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that Contracting State

or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that Contracting State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that Contracting State.

3. The provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

ARTICLE 21

STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that Contracting State, provided that such payments arise from sources outside that Contracting State.

ARTICLE 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient

of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other Contracting State.

ARTICLE 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Slovak tax payable under the laws of the Slovak Republic and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from the Slovak Republic shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of the Slovak Republic to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Slovak tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.
2. In the case of the Slovak Republic, double taxation shall be eliminated as follows:

- a) the Slovak Republic, when imposing taxes on its residents, may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income which according to the provisions of this Agreement may also be taxed in Malaysia, but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in Malaysia.
 - b) Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax payable in the Slovak Republic, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Malaysia.
3. For the purposes of paragraph 2, the term "Malaysian tax paid" shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with the provisions of this Agreement and the special incentives under the Malaysian laws for the promotion of economic development of Malaysia which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

ARTICLE 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other Contracting State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the Contracting State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other Contracting State than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties, and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned Contracting State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned Contracting State are or may be subjected.
6. In this Article, the term "taxation" means taxes to which this Agreement applies.

ARTICLE 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purpose of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

ARTICLE 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or

information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

ARTICLE 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 28

ENTRY INTO FORCE

This Agreement shall be approved in accordance with the internal legal procedures of both Contracting States and shall enter into force 60 days after receipt of the later diplomatic note confirming that the internal legal procedures have been complied with. The provisions of this Agreement shall thereupon have effect:

- (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (b) in the Slovak Republic:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which this Agreement enters into force;
 - (iii) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

ARTICLE 29

TERMINATION

1. This Agreement shall remain in force for indefinite period until terminated by one of the Contracting States.
2. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels by giving notice of termination, at least six months before the end of any calendar year following after the period of at least five years from the date on which this Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:
 - (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
 - (b) in the Slovak Republic:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice of termination is given,
- (ii) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice of termination is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Putrajaya this 25 day of May of 2015, each in the Malay, Slovak and English languages, the three texts being equally authentic. In case of any divergence in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA**

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
SLOVAK REPUBLIC**

Made 15 October 2015
[Perb: 0.6869/29 JLD.2 (SK.4); PN(PU2)80A/XX]

DATO' SERI AHMAD HUSNI BIN MOHAMAD HANADZLAH
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]